

Den nye klasses styrkefelt

Boglige studier udgør den nye klasses styrkefelt. Ved enhver given lejlighed fremføres denne trumf.

STEEN STEENSEN
historiker og forfatter
Lejrevej 24, 1., Brønshøj

Lad os gå til biddet med det samme. Er de intellektuelle egnede til at regere? Med den boglige klasses magtovertagelse må spørgsmålet af den karakter stilles. Selvejersamfundets epoke er slut. De intellektuelle har overtaget førerskabet, og de næringsdrivende er sat på plads.

Boglige studier udgør den nye klasses styrkefelt. Ved enhver given lejlighed fremføres denne trumf. Uddannelse i verdensklasse er vejen til velstand, lyder råbene. Ellers kan Danmark ikke klare sig i den globale konkurrence. Frem for alt må der afsættes større beløb til forskning. Det er til fordel for alle.

Manglende jordforbindelse

Mon dog? Flere skolepulte, skriveborde og embeder lyder ikke produktiv. En stræben i den retning synes da også at føre til økonomiske kriser. Samfundets materielle skaffere tynges af slid og skatter. Alene den opstart tyder på, at de intellektuelle er uegnede til at regere. I det følgende vil denne påstand underbygges.

De intellektuelles virkeligheds-

sans mangler jordnærhed. Den sunde fornuft synes fraværende. Et godt mundlæder gør det ikke. Forstandig lovgivning kræver drøj realisme, hvilket man sjældent træffer på i teoretiske cirkler. Intellektuelle er let bevægelige. Flyvske tanker fænger.

Moderigtige holdninger sluges ukritisk, som dog inden længe ubesværet lader sig bytte med andre meninger. Ståsteder skifter plads. Det får boglige mennesker til at blafre. Intellektuelle er i stand til at rumme to modstridende ideer i hovedet på én gang og skiftevis tro på dem begge.

År efter år på skolebænken forringer kandidaternes dømmekraft. Studiemiljøet svækker realitetssansen. Universiteterne straffer ikke studerende, der fører sig frem med vidtløftige standpunkter. Bevares, professoren er ikke helt tilfreds med gruppens opgave.

Jeres ideer virker noget urealistiske. Et par steder skal I nok moderere fremstillingen. Men kreative forestillinger kommer til udtryk, som måske på et senere tidspunkt kan bruges. Kommentarer i den retning disciplinerer ikke studenterne. Teoretiske vildfarelser koster ikke noget.

Flygtig gruppe

De højere læreanstalter sender alt for mange kandidater ud i samfundet med en utilstrækkelig virkelighedssans. I Folketinget er den type

stærk repræsenteret. Også i ministerierne, statsapparatet, storkommunerne og i unionen får virkelighedsfjerne akademikere fodfæste. Urealistiske planer iværksættes i stor hast. Navnlig når emnet på forhånd er godt gejet op i medierne.

Journalister er en flygtig gruppe. På tv-skærmen oplever man ind imellem det utroligste. Endog i Deadline. Må det være tilladt at henvise til en særlig rodløs og naragtig diskussion 23/11 sent aften. Tre erfarne herrer diskuterede konsekvenserne af vores kostvaner. Kød og rødvin ødelægger klimaet, fik seerne at vide. Mængden af CO₂ i atmosfæren forøges.

Bliver det ved på den måde, vil temperaturen stige ildevarslende. Den nyligt udsendte rapport fra FN's klimapanel kræver handling, hvis katastrofen skal afværges. Måske er det for sent. Debattørerne og tv-værten troede tilsyneladende på det hele.

Fornuft og omtanke

Det kan siges med sikkerhed, at FN-rapporten ikke er udfærdiget af videnskabsmænd, men af levebrødsforskere. En videnskabsmand vender ryggen til politik. Den politiske sandhed har ingen interesse. Alene sandheden er målet for videnskabelige studier. Udsagn om fremtiden hører ikke videnskaben til, eftersom fremtiden unddrager sig en nutidig efterprøvning.

Levebrødsforskeren derimod agerer helt anderledes. Alt for mange forskere uddannes. Konkurrencen om bevillinger og ansættelser er hård, og der skal penge i kassen og brød på bordet. Levebrødsforskeren synes mere end villig til at udføre politiske opgaver. Ministeren vil begribeligvis have mere CO₂ i atmosfæren, og højere temperaturer, tørke og oversvømmelser i fremtiden.

Det vil nemlig understøtte ministerens offentlige udtalelser og politiske linje. Begge parter tilfredsstilles. Naturligvis udtrykkes der under mødet ikke ét ord om den gensidige interesse. Desuden kan det ikke udelukkes, at både ministeren og levebrødsforskeren er politisk troende.

Aktører på et frit marked bliver helt anderledes belært om virkelighedens natur. En forretningsmand med urealistiske projekter taber penge. Straffen falder prompte. Fallitten truer. Håndværkeren bliver lige så hurtigt konfronteret med realiteterne.

Det samme gør produktionsarbejderne. Entreprenørerne lærer også på den hårde måde, hvori virkeligheden består. Fiskere, landmænd og fabrikanter bliver ligeledes straffet for fejlbedømmelser. En forkert vurdering afregnes konstant, og det er sundt. På den måde skærpes realitetssansen. Fornuft og omtanke grundfæstes. Sådanne mennesker er egnede til at regere.

En ny begyndelse?

Caroline Kofahl
Peder Skrams Gade 22, København K

Under overskriften "En krise er også muligheden for en ny begyndelse" leverer sociolog og fremtidsforsker Birthe Linddal 6/1 en række muligheder, som man må gå ud fra, hun anser for nye. Jeg er vist ikke helt enig.

■ Kampen om velfærdskagen. BL taler om fordelingen; måske ville det være en bedre idé at bage flere kager og gerne bruge andre opskrifter. For næsten 238 år siden blev Den kongelige Porcelænsfabrik stiftet, og nu da den er ribbet for design, og resterne solgt til udlandet, er det på tide at tænke lige så fremsynet og langtidsholdbart, som man gjorde dengang.

■ Alle skal med toget. BL spørger: hvad nu, hvis det at være med (på arbejdsmarkedet) og bidrage, faktisk er det, der gør folk allermost lykkelige? Ja, det er vi jo nogle, der har ment i flere år, og derfor ser katastrofen for Carina'erne og Robert'erne, der bliver holdt ude af "de gode, der gør alt godt for andre".

■ Hvilket fællesskab? Ups, der er jeg enig. De højtuddannede (der ofte refererer til sig selv som eliten), respekterer sært nok kun egen form for uddannelse; også selvom egen uddannelse hverken er helt eller halvt færdiggjort.

■ Lokal frem for global. På syvotte linjer modsiger fremtidsforskeren sig selv: Det er ikke klogt at fokusere på det nære, men måske ikke så dumt endda?

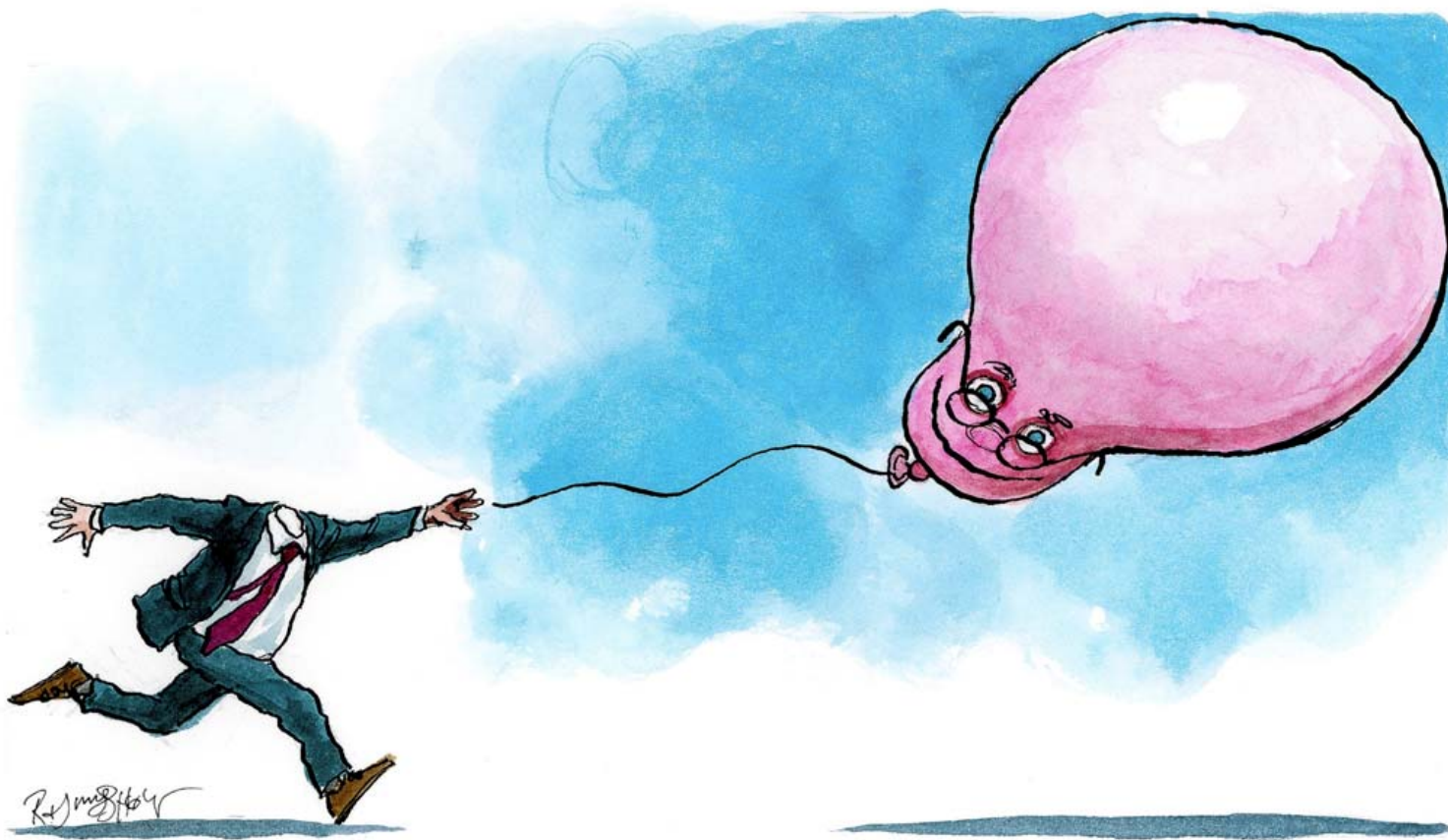
Det nære liv

■ Intensiveret konkurrence. BL spørger, hvordan vores verden vil se ud, hvis vi pludselig skal betale, hvad det ville koste at producere tingene hos os. Vildt gæt: Vi holder op med at anskaffe så meget revl og ragelse, og dermed får vi måske så meget plads, at vi kan finde os selv uden at skulle rejse Jordan rundt. Hvordan det vil gå kinesi-erne – ja, se det er et helt andet spørgsmål.

■ Det nære liv. Nu bliver hjemmebak, gør det selv og relationer (det må betyde familie og venner) noget helt nyt. Måske mangler fremtidsforskeren en historisk dimension i sit liv. BL foreslår, at man kan blive mor med stort M som erstatning for et fedt job. Stakkels børn, der skal være indholdet i mors liv, og hvem skal i øvrigt betale for den fornøjelse? BL har endnu et naivt forslag: Man kan lave sin egen biks og nok arbejde mere til mindre - de fleste opdager, at de arbejder mindre til meget mere, når de starter egen virksomhed - med indflydelse på eget liv, og mulighed for at bruge al den kreativitet, de moderne generationer er uddannede til. Er de nu også uddannede til at være kreative? Det kræver jo, at man ikke kun kan få ideerne, men også afslutte - og der er der visse mangler.

Fremtidsforsker er forhåbentligt ikke en beskyttet titel.

” Fremtidsforsker er forhåbentligt ikke en beskyttet titel.

Det juridiske makværk

Ingrid Agerholm
Klitmøllevej 10, Skinnerup, Thisted

Som mangeårig spejderleder er jeg helt klar over, hvor værdifuldt det er for mennesker at færdes i naturen. Derfor har jeg også været med til at etablere en trampesti i mit lokalområde. Sidste år lod jeg mig

vælge ind i Friluftsrådets lokale kredsbestyrelse i Nordvest som repræsentant for DDS-Klitdivisionen (Blå Spejdere).

I stedet for brakarealer

Nu læser jeg i Jyllands-Posten 5/1, at Lars Mortensen, landsformand for Friluftsrådet, vil gå helhjetret

ind for at forsvare randzonerne. Han begrunder det bl.a. med, at randzonerne skal være med til at erstatte de brakarealer, som er indtaget til dyrkning igen. Dertil vil jeg sige, at der efterhånden ligger ganske meget jord udnyttet hen pga. f.eks. dårlig bonitet eller arrondering. Desuden har der aldrig

været offentlig adgang til brakarealerne.

Jeg kan ikke gå ind for at forsvare randzonerne, for randzoneloven er et udtryk for massivt lovsjusk. Der føres mange retssager om loven i øjeblikket.

Det faglige grundlag er ikke i orden, og det er et juridisk makværk.